

GŁÓWNE KIERUNKI NOWEGO MODELU EDUKACJI W PRZEDSZKOLU GEDANIA 1922

Naszym celem jest znalezienie globalnych sposobów edukowania dzieci dla przyszłego społeczeństwa, kładąc nacisk na stabilność psychiczno-emocjonalną oraz kompetencje XXI wieku, m.in. empatię, zdolność do adaptacji, rezyliencję, współczucie, i poczucie integralności. Inicjatywy mające na celu poprawę industrialnego modelu edukacji pojawiły się ponad sto lat temu, więc nie są one w żaden sposób nowe. To, co jest naprawdę nowe, to rozwój gospodarczy i społeczny, który sprawia, że konieczne jest przekształcenie obecnego modelu edukacji w kierunku zaproponowane przez tych pierwszych pionierów.

Znamy tysiące edukatorów, nauczycieli i instytucji, które już wdrożyły te idee. Uważamy, że celem edukacji jest zgłębianie wewnętrznego powołania młodego człowieka, rozwój jego indywidualnego potencjału i przygotowanie, nie tylko do zdobywania kwalifikacji, ale przede wszystkim na całe dorosłe życie. Dwa słowa starogreckiego aforyzmu podsumowują naszą filozofię edukacyjną: "Poznaj siebie".

Naszym zdaniem nadszedł czas, aby te wszystkie nowe inicjatywy stały się głównym nurtem edukacji. Priorytety edukacji postindustrialnej dotyczyły głównie wyposażenia młodych ludzi w umiejętności czytania, pisania i liczenia, zapamiętywania informacji i przypominania ich przy stanowisku egzaminacyjnym oraz podążania bardziej lub mniej liniową ścieżką do dalszej edukacji i - mieliśmy nadzieję - do dobrze płatnej pracy. Priorytety te należy teraz poddać radykalnej ocenie, ponieważ Światowe Forum Ekonomiczne (WEF) i światowi eksperci ostrzegają: "wszystko, co jest rutynowe lub powtarzające się, będzie zautomatyzowane" - Minouche Shafik, Dyrektor London School of Economics.

W miarę jak sztuczna inteligencja (SI) i robotyka osiągają coraz wyższy poziom zaawansowania, ludzkość będzie musiała na nowo zdefiniować znaczenie i cel edukacji, zatrudnienia i wypoczynku. Świat pracy już wygląda zupełnie inaczej niż w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat, ponieważ umiejętności techniczne i zadania administracyjne będą zarządzane przez SI i robotykę. Zadanie edukacji, a w szczególności rola nauczyciela, będzie musiała zostać sprowadzona do tych zasadniczych elementów, do których inteligencja sztuczna i technologia cyfrowa nie mogą mieć dostępu ani ich dostarczyć. Ten przyszły scenariusz należy traktować jako pozytywną i zdecydowanie optymistyczną perspektywę rozwoju człowieka.

Edukacja będzie musiała pilnie zareagować na te ogromne zmiany poprzez budowanie i wzmacnianie niżej opisanych zdolności i umiejętności życiowych.

WEF wyliczyło, że jeśli nie przeprojektujemy naszego globalnego systemu edukacji, to za 10 lat będzie miliard osób bezrobotnych. Zachowanie status quo to po prostu marnowanie pieniędzy podatników.

KOMPETENCJE XXI WIEKU

1. Elastyczność / umiejętność adaptacji

Następne pokolenie stanie przed wyzwaniem, jeśli chodzi o ich zaradność i zdolność do zarządzania zmianami. Ci, którzy potrafią się szybko i płynnie przystosować się, poradzą sobie lepiej niż ci, którzy zmagają się z e spontanicznością.

2. Kreatywność / Wyobraźnia

Odejście od myślenia binarnego i liniowego będzie musiało zostać zastąpione umiejętnościami myślenia lateralnego i dywergencyjnego. Nowe idee i rozwiązania problemów postindustrialnych pojawią się nie poprzez myślenie, które stworzyło te problemy, ale poprzez sprawność poznawczą, która może przejść w inne, jeszcze niezbadane, wymiary artystyczno/naukowe.

3. Współpraca

Rewolucja komunikacyjna dała realną możliwość tworzenia sieci kontaktów oraz dzielenia się wiedzą i pomysłami globalnie. Stara forma - uczeń siedzący samotnie za biurkiem - będzie musiała być uzupełniona przez grupy pracujące na poziomie mikro w klasie i ewentualnie na poziomie makro (globalnym) np. konferencji Skype.

4. Empatia

Potencjalnie izolujące efekty technologii ekranów cyfrowych i jej tendencja do jednostronnego intelektualizowania dzieci będą musiały być zrównoważone ze zdolnością do inteligencji emocjonalnej. Rozpoczyna się to w wieku przedszkolnym i jest prawdopodobnie największym wyzwaniem dla dobrego samopoczucia dzieci w dzisiejszych czasach. Swobodna zabawa, sesje na forum, wspólne uczenie się - wszystkie te elementy budują istotne przyszłe umiejętności słuchania i dialogu, krótko mówiąc - relacje.

5. Odporność / rezyliencja

Ulotna natura mediów i kultury sprawia, że konieczne jest budowanie uwagi, koncentracji, siły woli i odwagi u dzieci poprzez zdrową rutynę i stopniowo wprowadzane poziomy wyzwań we wszystkich aspektach życia. Uczenie się niepowodzenia i szybkie uczenie się z własnych porażek jest równie ważne, jak zdolność do określenia podstawowych wartości.

6. Myślenie krytyczne / myślenie niezależne

Jednym z największych wyzwań przyszłości będzie umiejętność rozpoznawania "prawdy", zadawania pytań i wychodzenia poza konkretne informacje. Fałszywe wiadomości, wirtualna rzeczywistość i cyfrowo manipulowane media przedstawią naszym młodym ludziom potrzebę jasnego myślenia, mądrego osądu i myślenia nieszablonowego.

7. Synteza

W związku z bezprecedensową dostępnością informacji w Internecie, młodzi ludzie będą musieli nauczyć się destylować duże ilości danych i nadawać znaczenie z często rozbieżnych źródeł. Może to być rodzaj intuicji i umiejętności spojrzenia na aktualną rzeczywistość w odniesieniu do następnych 10-15 lat.

8. Inicjatywa / Odwaga

Niebezpieczeństwo iluzorycznego poczucia osiągnięcia w dziedzinie pracy online musi zostać zaspokojone poprzez wezwanie do "zaznaczenia swojej pozycji", wezwanie do działania, dostrzeżenia namacalnych rezultatów, jak również nauczenie się doceniania procesu w trakcie nauki.

9. Uwaga

Obecnie na całym świecie udowodniono, że jest to antidotum na stres XXI wieku, a także sposób na zwiększenie wszystkich powyższych możliwości, uwaga powinna zostać wprowadzona do systemu edukacji (w odpowiednim wieku) w prosty i wysoce skuteczny sposób, aby promować zdrowie psychiczne i ogólne dobre samopoczucie.

10. Równowaga

Szeroka i holistyczna edukacja obejmuje pełną integrację tego, co można nazwać głową, sercem i rękami. Równie ważne jest to, co akademickie, artystyczne i praktyczne. Inna perspektywa tej równowagi może być postrzegana jako równy nacisk na umiejętności poznawcze, emocjonalne i kinestetyczne.